

udelukkende af saglige Grunde. Jeg har ment, at jeg som denne Bydels og Borgernes Repræsentant havde en Pligt til at trække denne Sag frem og paatale Forholdet her i den lovgivende Forsamling, som er den, der kan flytte Magasinerne og gøre det nødvendige til at afværge en Katastrofe. Der er ogsaa en anden Grund, hvorfor jeg har rejst Sagen, nemlig den, at jeg ved, at disse Magasiner hindre en stor Bydels Udvikling. Jeg har god Erfaring i saa Henseende, jeg har i mange Aar været med til at arbejde denne Bydel frem fra at være den fattigste, tør jeg vel sige, her i vort Land, til nu at blive en temmelig velstillet Bydel, men jeg har i de mange Aar følt, hvilken Hindring Militærvæsenet har været for dens Udvikling. Lige saa begejstrede, som forskellige Provinsbyer i disse Dage synes at være for at faa fat i Garnisoner, lige saa led og ked er den Bydel, hvor jeg hører hjemme, af Militærvæsenet, thi er der nogen, der har følt Militarismens knugende Haand, er det den Bydel, jeg repræsenterer. Vi have næsten ikke kunnet udvide os, fordi vi ligge indeknebnede af Militærvæsen. Mod Vest have vi Artilleriets Pladser, hvor der skydes med skarpt, Skydeskolen og alt det, der ligger, det er ogsaa umuligt at komme ud til den Side. Og paa den anden Side have vi disse Krudtmagasiner og Hærens Laboratorium. Alt det forhindrer os i at komme ud til Søen, Derfor er der ikke noget, vi ønske mere end at faa alt dette Militærvæsen fjernet jo før jo hellere. Men for det tredje har jeg rejst Sagen af økonomiske Grunde. Da de nye Militærlove vare vedtagne, og der var bevilget Fæstninger og Batterier, og hvad det nu altsammen hedder, mente jeg, det var rigtigt at faa den Tanke frem, om man ikke samtidig med, at man byggede, let og billigt for Staten kunde faa flyttet disse omtalte Magasiner. Derfor drog jeg Sagen frem, og derfor har jeg holdt den stærkt frem ogsaa nu.

Samtidig med de militære Love blev der ogsaa vedtaget en Lov, som den højtærede Minister nylig omtalte, om at sælge en Del af Christianshavns Volde. Den højtærede Minister maa jo vide, at hvis den Lov skal ske Fyldest, kommer han snart til at røre ved den Sag, jeg her taler om, thi den Grænse, som er trukket fra Baadmandsstræde, gaar ind i Magasinerne, hvor der opbevares skarpt Skyts, og jeg kan dog ikke tænke mig, at den højtærede Minister mener, at han kan sælge Arealer, hvor der ligger den Slags

Historier, og han vil da faktisk inden længe blive nødt til at befatte sig med denne Sag. Det vilde da vist være heldigere, ogsaa billigere, at tage fat paa den nu end kort at afvise den. Jeg beklager, at den højtærede Minister nu har gjort dette, men jeg haaber dog, at han vil overveje den, saa vi maaske naa et Resultat.

Formanden: Efter den Anledning, der er givet mig ved Udtalelser, der ere faldne i Dag, har jeg ladet mig forelægge det stenografiske Referat af den Tale, det ærede Medlem for Sorø Amts 1ste Valgkreds (Zahle) holdt i Gaar, og jeg skal da meddele, at det er konstateret, at der i Fortrykket Sp. 2690, Linie 14 fra neden, findes fejlagtig anført 16. December. I det stenografiske Referat staar der den 10. December. Det er altsaa en Trykfejl.

Andreasen: Det ærede Medlem for Svendborg Amts 6te Valgkreds (P. Munch) udtalte den Formodning, at Krigsministeriet ved at indlede nye Forhandlinger med de 6 sjællandske Købstæder, der skulle have Garnison i Henhold til den nye Militærordning, kunde opnaa Overenskomster, der ere mere fordelagtige for Staten end de nu afsluttede. Som Medlem af det Garnisonsudvalg, der har arbejdet med denne Sag for Næstved Kommune, finder jeg Anledning til at udtale, at en saadan Henvendelse fra Krigsministeriet ikke vilde frugte for min Bys Vedkommende. Vi mene, at vi have strakt os saa langt i Retning af Udgifter til denne militære Indkvartering, at vi ikke tør gaa videre, vi se ikke i denne Indkvartering nogen væsentlig Fordel for Kommunen. Den Udvidelse af Garnisonen, der finder Sted, vil paaføre Byen en betydelig Forøgelse af Udgiften til vort Skolevæsen. Allerede den Omstændighed, at vi skulle have den nuværende Garnison udvidet, har foranlediget flere Husejere til at forhøje Huslejen. Endvidere ligge vi ikke længere fra København, end at adskillige Officerer muligvis ville gøre mange af de Indkøb, de handlende i Næstved have haabet paa, i Hovedstaden. Dette gør, at vi ikke, som den nævnte ærede Taler syntes tilbøjelig til at mene, se nogen for Byen særlig fordelagtig Foranstaltning i Udvidelsen af dens Garnison.

Paa et Punkt af dette Garnisons-spørgsmaal kunde jeg tænke mig, at en nærmere Forhandling eller Overvejelse kunde føre til et for Staten gunstigere Resultat end det opnaaede, og det er, hvad